

20-11-2023 Θεούσος ή χριστιανός;

- Το γεγονός της πίστης ο καθένας μας το προσεγγίζει με διαφορετικό-υποκειμενικό τρόπο και αυτή η διαφορετική προσέγγιση πολλές φορές γεννά αντιθέσεις, συγκρούσεις, ακόμη και διχασμό στο σώμα της Εκκλησίας.
- Η εικόνα της συνολικής πνευματικής δομής της Εκκλησίας διαμορφώνεται κατά την προσπάθεια κάθε πιστού να οικειοποιηθεί βιωματικά την πίστη και τα επιμέρους λατρευτικά στοιχεία της.
- Η πίστη ενός ανθρώπου κατά το πνευματικό της περιεχόμενο διαφέρει από την πίστη κάθε άλλου ανθρώπου. Με άλλα λόγια, ο καθένας μας έχει τη δική του πίστη.
- Κάθε άνθρωπος ερμηνεύει και προσεγγίζει τα θέματα της πίστης με τον δικό του τρόπο, ανάλογα με τα δικά του κληρονομικά ή επίκτητα χαρακτηριστικά σκέψης και τρόπου ζωής.
- Ο κάθε άνθρωπος είναι διαφορετικός. Διαφέρει στον χαρακτήρα, στις κληρονομικές καταβολές, στον τρόπο που μεγάλωσε, στην ιδιοσυγκρασία, στην παιδεία και τη μόρφωση, στη γέυση εκκλησιαστικής ζωής, στη στάθμη πνευματικής προκοπής, στα βιώματα, στον ψυχολογικό τύπο. Όλοι αυτοί οι παράγοντες στη λειτουργική τους βιωματική διασύνδεση δημιουργούν τη μεγάλη, πιθανώς ανεξάντλητη, ποικιλία κατανόησης και αντίληψης της χριστιανικής πίστης, όπως και οποιασδήποτε άλλης πίστης ή ιδέας.
- Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του κάθε ανθρώπου και κυρίως ο ψυχισμός του μπορεί να τον οδηγήσουν σε εκτροπή από την ορθή πίστη ή και αντίδραση στον λόγο της επιστήμης, όπως πρόσφατα έγινε σε πολλούς από μας κατά την πανδημία του covid.
- Πολλές φορές οι τοποθετήσεις μας σε κάποια θέματα, συνήθως οι πιο φανατικές, είναι απλά υποστήριξη του ψυχισμού μας και τίποτε παραπάνω. Δεν έχουν καμία σοβαρή θεμελίωση.
- Οφείλουμε να ασχοληθούμε σοβαρότερα με την πίστη μας και με το τι γίνεται μέσα μας.
- Αυτό από το οποίο θα κριθούμε και θα σωθούμε είναι η τήρηση του ευαγγελικού λόγου και η σχέση μας με τον Χριστό, όχι το αν θα δεχτούμε ή όχι τις νέες ταυτότητες του κράτους.
- Πολλές φορές η δήθεν αγωνιστική στάση μας σε κάποια θέματα της επικαιρότητας απλά είναι η άρνηση της ευθύνης μας να συνάψουμε προσωπική σχέση με τον Χριστό.
- Η οικίωση του περιεχομένου της χριστιανικής πίστης δεν διαμορφώνεται μόνο από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του κάθε ανθρώπου, αλλά και από τη χάρη του Θεού. Γιατί και η πίστη, όπως όλα άλλωστε, είναι δώρο του Θεού.
- Η χάρη του Θεού ενεργεί στον άνθρωπο που πραγματικά θέλει και προσπαθεί, όχι σε αυτόν που βαριέται και δεν ενδιαφέρεται.
- Όταν αμελούμε την πράξη και την άσκηση, δηλαδή την τήρηση των εντολών του Θεού, χάνουμε τη Θεωρία και τη Γνώση.
- Όταν δεν κοπιάζουμε στην τήρηση των εντολών του Θεού, τότε γεννιέται μέσα μας η φαντασιακή πίστη.

- Το μεγαλύτερο πρόβλημα στην Εκκλησία είναι ότι ο καθένας "θεολογεί" όπως νομίζει, συχνά προβάλλοντας τις επιδερμικές απόψεις του και τον προβληματικό ψυχισμό του στη πνευματική διάσταση της ζωής.
- Όταν απουσιάζει η θεοφιλής προσπάθεια και ο αγώνας για την απόκτηση των αρετών, ο πιστός μένει μετέωρος στη δική του θεωρία τη διανοητική, την οποία διαμορφώνει ως προσωπική πίστη.
- Στην περίπτωση της πρόσφατης πανδημίας του covid, που ήταν ένα θέμα καθαρά ιατρικό, από πολλούς πιστούς δόθηκε εντελώς λανθασμένα διάσταση μεταφυσική και θεολογική, αντιδρώντας μάλιστα στις κατευθύνσεις τόσο της Ιατρικής, όσο και της Εκκλησίας.
- Η πίστη δεν είναι συγκίνηση, κλάμα, έξαρση συναισθηματική. Η πίστη είναι προσωπική σχέση με τον ζώντα Χριστό και βίωση σύμφωνα με το θέλημά Του.
- Είναι έπαρση να νομίζουμε ότι έχουμε τόσο μεγάλη πίστη, που δεν έχουμε κανέναν ανάγκη και μπορούμε να κάνουμε τα πάντα.
- Οφείλουμε να ελέγχουμε τον εαυτό μας για το αν η πίστη που λέμε ότι έχουμε είναι αληθινή ή φαντασική.
- Άλλο να μιλάμε για την πίστη, έστω και σωστά, κι άλλο να ζούμε την πίστη.
- Οι περισσότεροι χριστιανοί είμαστε κατά φαντασία χριστιανοί, καθένας μας σύμφωνα με τη δική του θεωρία. Αντί να προσαρμόσουμε τον εαυτό μας στο Ευαγγέλιο, προσαρμόζουμε το Ευαγγέλιο στον εαυτό μας.
- Οι περισσότεροι χριστιανοί δεν ασκούμαστε πνευματικά, δεν είμαστε ταπεινοί, δεν έχουμε φωτισμό Θεού. Αρεσκόμαστε να αντιδικούμε με τους άλλους υποστηρίζοντας τις αβασάνιστες απόψεις μας και να φωνάζουμε.
- Κάθε κατά φαντασία χριστιανός σχηματίζει τη δική του υποκειμενικά δομημένη θεωρία για το νόημα της προσωπικής του πίστης.
- Το να θέλω να κάνω τον σπουδαίο, π.χ. αντιδρώντας στις κατευθύνσεις της Εκκλησίας, σημαίνει ότι κάποια έλλειψη έχω μέσα μου.
- Αν βλέπαμε τον εαυτό μας και συνειδητοποιούσαμε τα χάλια μας, θα προσπαθούσαμε τόσο πολύ να αλλάξουμε και να γίνουμε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, που δεν θα μας έμενε χρόνος να ασχοληθούμε ελεγκτικά, επικριτικά ή χλευαστικά με τις ζωές των άλλων.
- Κατά την υποκειμενική συγκρότηση της φαντασικής εικόνας του ο κάθε πιστός επηρεάζεται ανάλογα και από το είδος ή τον βαθμό της σχέσης του με την αίσθηση ή τη βίωση της προσωπικής του ενοχής και τη χαλαρότητα ή την ανυπαρξία συνειδητής προσπάθειας αυθεντικής χριστιανικής ζωής. Με πιο απλά λόγια, ο κάθε πιστός, ανάλογα με το πώς βιώνει την προσωπική του ενοχή και πόσο χαλαρός είναι, διαμορφώνει το πλαίσιο της φαντασικής του πίστης.
- Η απουσία βιώματος ως συντήρηση ελλείματος της πνευματικής ευαγγελικής ζωής είναι ο κύριος λόγος της κατασκευής της φαντασικής εικόνας. Με άλλα λόγια, όσο πιο πολύ μας

λείπει το βίωμα της πίστης, τόσο περισσότερο κατασκευάζουμε την εικόνα του πιστού, για να καλύψουμε αυτό το έλλειμμα.

- Ο άνθρωπος που ζει αληθινά την πίστη δεν το διατυμπανίζει με την εικόνα του.
- Ο άνθρωπος του Θεού είναι ισορροπημένος, ήσυχος, ήρεμος. Δεν έχει και δεν εκπέμπει ένταση και ταραχή. Η χάρη του Θεού τον γαληνεύει.
- Η φανταστική εικόνα χριστιανικού προσώπου καλύπτει όλες τις ελλειμματικές πλευρές του πρακτικού χριστιανικού βίου του πιστού και εναρμονίζεται με επιθυμίες και επιδιώξεις που συνεργούν στην παράβαση ευαγγελικών κανόνων χριστιανικής ζωής. Και βέβαια δεν παραλείπει ο κατά φαντασία πιστός να κρίνει τους άλλους αυστηρά, όταν συμπεριφέρονται όπως ακριβώς αυτός ο ίδιος. Είναι πάντα έτοιμος να καταδικάσει τον πλησίον που έσφαλε, αλλά βραδύς και απρόθυμος να παραδεχτεί τα δικά του παραπτώματα.
- Η υποκειμενική εκδοχή της πνευματικής ζωής βιώνεται ως κανόνας προσωπικής χριστιανικής συνείδησης, η οποία όμως έχει διαμορφωθεί με φανταστικό υλικό ως αναπλήρωση του ελλείποντος βιώματος, το οποίο αποτελεί τον γεννητικό παράγοντα θεοφιλούς πίστης.
- Όταν δεν βιώνουμε σωστά και έμπρακτα την πίστη και άρα δεν έχουμε γνώση Θεού και φωτισμό Θεού, τότε φτιασιδώνουμε την εξωτερική εικόνα μας, δηλαδή γινόμαστε θεούσοι, θρησκευτικοί άνθρωποι του τύπου κι όχι της ουσίας. Και τότε συνήθως ψάχνουμε για αποκαλύψεις από προορατικούς γέροντες, που θα μας λύνουν εύκολα τα προβλήματα. Αυτό όμως δεν έχει καμία σχέση με την πνευματική ζωή.
- Η χριστιανική πίστη είναι πνευματικό γεγονός. Η ψυχολογική προσέγγιση της πίστης συχνά δεν είναι υγιής κατάσταση και κατά συνέπεια δεν ωφελεί τον άνθρωπο.
- Οι θρησκείες του κόσμου είναι δημιουργήματα των ανθρώπων και στερούνται πνευματικού και σωτηριολογικού χαρακτήρα. Ανταποκρίνονται μόνο στην ανάγκη του ανθρώπου να επικοινωνεί με ένα υπέρτερο των ανθρώπινων δυνάμεων όν. Οι θεοί των θρησκειών αυτών κατασκευάζονται από τις προβολές του ανθρώπινου ψυχισμού στις ανάγκες της πρακτικής ζωής της καθημερινότητας. Ο λάτρης αναμένει τα ευεργετικά αποτελέσματα της λατρείας των θεών του από την τήρηση των θρησκευτικών τύπων με έναν τρόπο ψυχαναγκαστικό. Η τήρηση αυτή έχει μαγικό χαρακτήρα και δημιουργεί την πεποίθηση ότι οι θεοί του -τα είδωλά του- θα του δώσουν αυτό που ζητάει. Δηλαδή ο λάτρης δεν προσπαθεί ο ίδιος να βελτιώσει τον εαυτό του, αλλά είναι απλός αποδέκτης που αναμένει να λάβει ό,τι έχει ζητήσει. Η έντονη κυριαρχία του πνεύματος της μαγείας τον πείθει ότι δεν χρειάζεται να κάνει κάποια προσπάθεια αλλαγής του εαυτού του.
- Οι τύποι είναι τα βοηθητικά κανάλια -τα μέσα- που έχουμε στον πνευματικό αγώνα που κάνουμε. Η τήρηση των τύπων από μόνη της δεν σημαίνει και δικαίωμα ανταμοιβής.
- Η νηστεία δεν υπάρχει για να αποδείξουμε ότι είμαστε σπουδαίοι ασκητές, αλλά γιατί στερούμενοι την υλική τροφή ζητούμε την πνευματική τροφή.

- Η νηστεία, όπως και κάθε άσκηση, δεν είναι τελειότητα ούτε μας σώζει μαγικά, αλλά τελειότητας και σωτηρίας εργαλείο.
- Η νηστεία έχει νόημα, γιατί μας αυξάνει την αγάπη για τον Χριστό. Κόβω το θέλημά μου γιατί Τον αγαπώ. Αρνούμαι την υλική τροφή γιατί ζητάω την πνευματική τροφή.
- Η άσκηση δεν είναι ο σκοπός, αλλά το μέσον. Ο σκοπός είναι ο Χριστός.
- Ο κατά φαντασία χριστιανός τηρεί το εξωτερικό γράμμα του εκκλησιαστικού τύπου αλλά αγνοεί το πνεύμα και το βίωμα αυτού του τύπου.
- Οι φιλάνθρωπες, οι νηστείες, οι θεολογικές απόψεις, οι εκκλησιασμοί, ακόμα και η Θεία Μετάληψη μπορούν να μας ωφελήσουν, μόνο αν όλα αυτά τα έχουμε σε σωστή βάση, δηλαδή τα χρησιμοποιούμε ως μέσα για τον Χριστό.
- Δυστυχώς οι περισσότεροι χριστιανοί βιώνουμε την πίστη σε λάθος βάση, δηλαδή τυπικά, και δεν θέλουμε αυτό να το αλλάξουμε. Δεν μπαίνουμε στη χαρά του βιώματος της αληθινής χριστιανικής πίστης και σχέσης με τον Χριστό. Δεν ανοίγουμε χώρο μέσα μας να έρθει και να κατοικήσει η χάρη του Θεού.
- Να βιώνουμε τη χριστιανική πίστη όχι με παρερμηνείες και ιδεοληψίες, αλλά σύμφωνα με το πνεύμα του ευαγγελικού λόγου, το Πνεύμα του Θεού.
- Να αποφεύγουμε τις αντιλογίες. Πολλές φορές πίσω από μια αντιλογία υπάρχει ο πονηρός ή η ανάγκη του μειονεκτικού ανθρώπου να φανεί σπουδαίος.
- Είναι πολύ κοντά η σωτηρία μας, αρκεί να είμαστε αποτυχημένοι που το παραδεχόμαστε και συντετριμμένοι που ζητούμε το έλεος του Θεού.
- Να προσευχόμαστε ζητώντας από τον Χριστό να κατοικήσει μέσα μας, ώστε με την αγάπη Του να αγαπάμε και τους εχθρούς μας. Να μην έχουμε καμιά οργή για κανέναν άνθρωπο.
- Μόνο με τον Χριστό μέσα μας μπορούμε να ζήσουμε πραγματικά, να πλουτίσουμε πραγματικά και να εξελιχθούμε.